

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/124/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117208627
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6117208627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Anny Snopčokovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: C. S., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX H. H., Y. XX, zastúpený Centrom správnej pomoci Galanta, 924 01 Galanta, Staničná 1702/10, IČO: 51 412 802, a zastúpený tiež V. S., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX H. H., Y. XX, proti žalovaným: 1/ GOBART, s. r. o., 977 01 Brezno, Lichardova 19, IČO: 44 680 384, právne zastúpený JUDr. Petrom Škondejom, advokátom, 974 01 Banská Bystrica, Kuzmányho 5, 2/ MIONEX, s. r. o., 974 11 Banská Bystrica, Kpt. Jaroša 11, IČO: 36 637 726, o určenie neplatnosti zmlúv, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/81/2017 - 144 zo dňa 04. 12. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Csp/81/2017 - 144 zo dňa 04. 12. 2018 p o t v r d z u j e .
- II. Žalobca j e p o v i n n ý zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania.
- III. Žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol (I. výrok rozsudku) a o trovách rozhodol výrokom II. rozsudku tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu vo výške 100 %. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 03. 04. 2017, doplnenou dňa 24. 05. 2017, domáhal určenia, že I./ zmluva o splátkovom úvere zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ je neplatná a II./ úver zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 je bezúročný a bez poplatkov. Súčasne žaloval III./ neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 1/ dňa 05. 02. 2014 k nehnuteľnostiam vo vlastníctva žalobcu zapísaným na LV č. XXXX (byt nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným č. XXXX na Y. ulici v H. H.) a pozemku parcelné č. XXXX/XX zapísanom na LV č. XXXX, na ktorom je postavený bytový dom a všetkých úkonov nadväzujúcich na túto zmluvu. Ďalej žalobca žaloval IV./ neplatnosť oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľností a všetkých úkonov, ktoré nasledovali po tomto oznámení a domáhal sa V./ náhrady trov konania a VI./ primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000,- Eur od žalovaného 1/. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že uznesením vydaným v predmetnom konaní č. k. 10Csp/81/2017 - 34 zo dňa 20. 04. 2017 (potvrdeným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/107/2017 - 65 zo dňa 21. 06. 2017) súd konanie v bodoch I. a II. žaloby právoplatne zastavil z dôvodu prekážky už rozhodnutej veci (res iudicata) - právoplatného rozhodnutia vo veci samej v konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/214/2014, v ktorom žalobca žiadal o určenie neplatnosti

identických zmlúv o úvere a zmluvy o zriadení záložného práva, eventuálne sa domáhal určenia, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov. Uznesením č. k. 10Csp/81/2017 - 85 zo dňa 26. 01. 2018 súd konanie zastavil z rovnakého dôvodu (prekážky veci už rozhodnutej - res iudicata) aj v bode III. žaloby po tom, čo žalobcu v zmysle § 129 ods. 1 CSP vyzval na doplnenie žaloby a žalobca špecifikoval, že v tomto bode žaloby žiada o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam žalobcu zo dňa 05. 02. uzatvorenej so žalovaným 1/. Súd prvej inštancie ďalej odmietol žalobu v časti, v ktorej žalobca žiadal o určenie neplatnosti všetkých úkonov nadväzujúcich na zmluvu o zriadení záložného práva k jeho nehnuteľnostiam a všetkých úkonov, ktoré nasledovali po oznámení o dražbe žalovaného 2/ pre nedostatky žaloby (jej neurčitosť). Po čiastočnom odmietnutí žaloby v bode IV. a zastavení konania v bodoch I., II. a III. žaloby zostali predmetom konania bod IV. žaloby - určenie neplatnosti oznámenia o dražbe, a bod VI. žaloby - zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000,- Eur. Súd prvej inštancie v ostatnom odôvodnení rozsudku poukázal na ust. § 137 CSP a § 21 ods. 2 veta prvá Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Uviedol, že v prípade žalobného návrhu, ktorým žalobca žiada o určenie neplatnosti oznámenia o dražbe voči žalovanému 2/, je žaloba podľa § 137 CSP neprípustná. Žalobca totiž žiadal súd o určenie právnej skutočnosti, čoho je možné domáhať sa len, ak takéto právo (možnosť) vyplýva z osobitného predpisu. Žalovaný 2/ realizuje dražbu nehnuteľností žalobcu ako dražobník v režime Zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. § 21 ods. 2 tohto zákona upravuje osobitný typ žaloby, ktorou môže dotknutá osoba požiadať o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Zákon rozlišuje dve rozdielne situácie, ktorými je možné podanú žalobu odôvodniť. V prvom prípade stačí, ak dotknutá osoba spochybňuje platnosť záložnej zmluvy, v druhom prípade musí preukázať, že boli porušené ustanovenia Zákona o dobrovoľných dražbách. V oboch prípadoch kumulatívne platí, že žalobu môže podať len osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach. Domáhať sa neplatnosti čiastkových úkonov dražobníka v priebehu dražby zákon neumožňuje. Preto súd žalobu v tejto časti zamietol, v dôsledku čoho sa stalo irelevantným zaoberať sa osobitne s námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie, ktorú vzniesol žalovaný 2/. Primerané zadostučinenie žalobcu voči žalovanému 1/ uplatňuje podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa ako odškodnenie za ním tvrdené porušenie práva v súvislosti s uzavretými úverovými zmluvami. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia má spotrebiteľ právo na primerané finančné zadostučinenie, ak na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej uvedeným zákonom a osobitnými predpismi. Nárok na primerané finančné zadostučinenie je teda viazaný na úspešné uplatnenie spotrebiteľského práva voči dodávateľovi na súde a je vylúčené, aby sa ho spotrebiteľ domáhal samostatne - bez súčasného (eventuálne minulého) rozhodnutia súdu o porušení jeho práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa podľa tohto Zákona o ochrane spotrebiteľa. Konanie bolo v časti, v ktorej sa žalobca voči žalovanému 1/ domáhal vyslovenia neplatnosti uzavretých zmlúv a určenia, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, zastavené s poukazom na prekážku právoplatne rozhodnutej veci. V konaní sp. zn. 17C/214/2014 súd neurčil neplatnosť zmlúv žalobcu a žalovaného 1/ a nevyslovil, že poskytnuté úvery sú bezúročné a bez poplatkov, ale schválil zmier, na základe ktorého žalobca súhlasil so zaplatením 17.000,- Eur žalovanému 1/ titulom predmetných úverových zmlúv. Preto nemožno konštatovať, že by sa žalobca voči žalovanému 1/ úspešne domohol porušenia svojho spotrebiteľského práva alebo porušenia povinnosti žalovaného 1/ ako dodávateľa. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol aj v časti primeraného finančného zadostučinenia. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 01. 02. 2019 odvolanie žalobca, ktoré následne doplnil podaním doručeným elektronickou formou súdu prvej inštancie dňa 03. 02. 2019, pričom uvedené bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 04. 02. 2019. Žalobca uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, e/, f/ a h/ CSP. V úvode odvolania uviedol, že v súdnej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Má za to, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré považuje za podmienky spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach spotrebiteľa. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy a nevykonal súdnu kontrolu ex offo z úradnej povinnosti a úradnej moci. V ďalšom obsahu odôvodnenia odvolania žalobca citáciou poukázal na ust. § 52, § 53 a § 54 OZ, pričom uviedol i citáciu § 451 ods. 1 OZ o bezdôvodnom obohatení. Tvrdil, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, kde spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky). Jeho postavenie sa stane istejšie, nebude vystavený sankciám za nezaplatenie odplaty, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi. Na veci žalobca preto má naliehavý právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 137 písm. c/ CSP.

Uviedol, že jeho žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, ktorou sa má dosiahnuť odstránenie spornosti práva a vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu. K naliehavému právnemu záujmu poukázal na rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 24C/74/2016 zo dňa 28. 09. 2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/100/13. Ďalej vo svojom odvolaní uvádza časti odôvodnení citovaných rozsudkov a teoretický výklad k naliehavému právnemu záujmu. V ďalšom obsahu odvolania uviedol, že je pravdou, že dňa 21. 01. 2016 bolo vydané uznesenie, právoplatné dňa 22. 03. 2016, ktorým súd schválil zmier, ktorý účastníci konania uzavreli. Uviedol, že na tento zmier pristúpil na základe hrubého nátlaku a zastrasovania zo strany JUDr. Petra Škondej, právneho zástupcu spoločnosti Gobart, s. r. o., ešte pred pojednávaním. Dňa 29. 07. 2017 podal návrh na obnovu konania (zmier), pričom do dnešného dňa uvedené nie je ukončené. Na základe porovnania zvukového záznamu z pojednávania a písomnej zápisnice z pojednávania podal dňa 10. 11. 2018 i trestné oznámenie na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky na sudkyňu Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Vieru Kováčikovu za hrubé porušenie sudcovskej etiky a zneužitie právomoci verejného činiteľa. Žalobca ďalej oboznámil odvolací súd, že na spoločnosť Gobart, s. r. o. a jej právneho zástupcu JUDr. Petra Škondej a spol. podal dňa 01. 06. 2017 trestné oznámenie ako na organizovanú zločineckú skupinu, na základe ktorého bolo dňa 15. 10. 2018 vznesené obvinenie kriminálnou políciou a JUDr. Peter Škondej a spol. sú stíhaní za prečin podvodu. Proti JUDr. Petrovi Škondejovi sa vedie tiež disciplinárne konanie. Ďalej dal žalobca osobitne na vedomie odvolaciemu súdu, že ide o organizovanú zločineckú skupinu, bytovú mafiu, pričom aktuálne prebiehajú konkrétne súdne konania, ktoré uviedol špecificky. Ďalej žalobca uviedol, že domôcť svojho práva sa môže jedine vďaka dôslednej práci kriminalistov a sudcov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 04. 12. 2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Dňa 03. 02. 2019 bolo súdu prvej inštancie doručené podanie žalobcu nazvané ako „Doplnenie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie“, v ktorom žalobca uviedol, že dopĺňa do pôvodného odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie podaného dňa 31. 01. 2019, že bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces a bolo použité arbitrárne rozhodnutie súdu prvej inštancie. Opäť zdôraznil, že v súčasnosti prebiehajú výsluchy obvinených, a to právneho zástupcu spoločnosti Gobart, s. r. o., JUDr. Petra Škondej. Zvýraznil, že podľa jeho názoru ide o organizovaný zločin - bytovú mafiu a treba tu brať na zreteľ, že len citlivým posudzovaním súdu z dôkazov kriminálnej polície sa môže celá vec napraviť a usvedčiť organizovaný zločin z podvodov a nekalých praktík. Poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky a uviedol, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. US 383/06). Ďalej poukázal na rozhodnutie II. US 85/06 a uznesenie NS SR 2Cdo/238/2008.

4. Odvolanie žalobcu bolo doručené právnemu zástupcovi žalovaného 1/ dňa 06. 03. 2019 a žalovanému 2/ dňa 12. 03. 2019 s možnosťou vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu.

5. Dňa 14. 03. 2019 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 08. 03. 2019 žalovaný 1/. Uviedol, že vzhľadom na konanie, ktorým sa navrhovateľ od počiatku, t. j. od poskytnutia úveru, snažil vyhnúť sa vráteniu poskytnutej sumy, upriamuje pozornosť súdu na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 17C/214/2014 zo dňa 21. 01. 2016, ktorým žalobca uznal žalobca svoj záväzok voči žalovanému 1/, čo do dôvodu a výšky. Týmto súdom schváleným zmiernom uznal svoju pohľadávku, čím má žalovaný 1/ za to, že uznal i platnosť zmlúv o úvere, ktoré sa snaží napádať v tomto konaní. Je nemysliteľné, aby navrhovateľ raz niečo slobodne a vážne pred súdom uznal a neskôr, keď si rozmyslí, tieto úkony neuznal a napádal. Ďalej žalovaný 1/ uviedol, že žalobca poškodil spoločnosť žalovaného minimálne o sumu 6.063,45 Eur, a to tak, že nevrátil poskytnuté úvery a obchodná spoločnosť bola nútená domáhať sa vrátenia dlhu dražbou nehnuteľnosti. Vydražiteľom sa stala obchodná spoločnosť EMO REALITY s. r. o., Banská Bystrica. K ust. § 137 CSP, ako ho cituje žalobca, žalovaný uviedol, že má za to, že neexistuje naliehavý právny záujem ako procesná podmienka na určenie platnosti zmlúv. O veci už bolo právoplatne rozhodnuté v konaní 17C/214/2014, a preto nemožno aplikovať uvedené ustanovenie, ako sa to snaží popísať žalobca. Záverom opäť zvýraznil, že žalobca uznal svoj záväzok v plnom rozsahu v právoplatnom rozhodnutí súdu sp. zn. 17C/214/2014. Uznal ho teda v čase cca rok po uzavretí samotných zmlúv, keď už musel vedieť, či jeho pohľadávka a v akej výške existuje. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu ako vecne správne. Vyjadrenie žalovaného 1/ bolo doručené žalobcovi.

6. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného 1/ bolo doručené súdu prvej inštancie elektronickým podaním dňa 27. 04. 2019, odovzdané na poštovú prepravu dňa 09. 05. 2019. V uvedenom vyjadrení žalobca uviedol, že opätovne dáva do pozornosti súdu, že sa jedná o organizovanú skupinu - bytovú mafiu, ktorá týmto spôsobom pripravila o majetok niekoľko desiatok svojich klientov, čo už dokladal do spisu. Po jeho podnete po roku a pol bolo na túto skupinu, vznesené obvinenie. Uviedol, že dňa 21. 03. 2019 bolo realizované vypočutie svedka - poškodeného za prítomnosti právnych zástupcov obvinených JUDr. Petra Škondeja a D. I., pričom vypočutie je súčasťou konania trestného a zápisnicu v plnom znení prikladá. Zvýraznil, že v demokratickej spoločnosti nemôže byť právo postavené na neprávne. Vyjadrenie žalovaného 1/, že uznal svoj dlh formou zmiernu na súdnom konaní, je scestné, nakoľko bol do tohto zmiernu donútený právnym zástupcom JUDr. Škondejom, čoho dôkazom je vyjadrenie spoločnosti Gobart, s. r. o. Ďalej uviedol, že dňa 29. 07. 2017 podal žalobu - návrh na obnovu konania zmiernu sp. zn. 20C/43/2017, ktoré doposiaľ nie je ukončené. V súdnom konaní sp. zn. 17C/214/2014 - zmiernu, zo dňa 24. 01. 2016 súd nevykonal posúdenie zmlúv ex offo zo súdnej moci a na základe toho podal trestné oznámenie na sudkyňu Okresného súdu Banská Bystrica JUDr. Máriu Kováčikovu. Žalobca má za to, že medzi ním a žalovaným 1/ došlo k uzavretiu spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia zákona 129/2010 Z. z. V zmysle tohto zákona sa môže spotrebiteľ domáhať súdnou cestou určenia neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy. Zákon č. 129/2010 je teda osobitným predpisom, podľa ktorého je prípustná určovacia žaloba podľa § 137 ods. 1 písm. d/ CSP. Žiadal, aby súd s plnou vážnosťou prešľudoval kompletný súdny spis aj s dôkazmi o organizovanom zločine, ktorý je v tomto prípade prítomný.

7. Vyjadrenie žalobcu k vyjadreniu žalovaného 1/ bolo doručené žalovanému 2/ dňa 15. 05. 2019 a žalovanému 1/, resp. jeho právnenmu zástupcovi dňa 24. 05. 2019.

8. Vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo strany žalovaného 1/, ani zo strany žalovaného 2/ podané nebolo.

9. V dôsledku podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny.

10. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Na základe podaného odvolania žalobcu tak v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 CSP a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie v časti napadnutej odvolaním a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP, rozhodnutie náležite odôvodnil, pričom odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie má náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. S prihliadnutím na rozsah odvolania žalobcu a odvolacie dôvody uvedené žalobcom v jeho odvolaní odvolací súd konštatuje, že na základe preskúmania veci dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi stotožňuje a na tieto poukazuje, pričom zároveň konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok; čo sa týka preskúmania veci samej, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie z hľadiska posúdenia opodstatnenosti žaloby žalobcu dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť vyššie uvedených dôvodov.

13. Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobca žalobou zo dňa 03. 04. 2017, doplnenou dňa 24. 05. 2017, uplatňoval niekoľko samostatných nárokov. Žalobca sa predmetnou domáhal: I./ určenia, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 je neplatná, ďalej II./ určenia, že úver zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 je bezúročný a bez poplatkov, III./ určenia neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 05. 02. 2014 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX a LV č. XXXX, a určenie, že právne úkony záložného veriteľa Gobart s.r.o. smerujúce k realizácii výkonu záložného práva zo Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXX sú neplatnosti IV./ určenia neplatnosti oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľností, V./ náhrady trov konania a VI./ primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.000,- Eur. V časti žalobného návrhu obsiahnutého v časti III. a IV. súd prvej inštancie vyzval žalobcu na doplnenie neurčitej žaloby v tejto časti. Žalobca na výzvu súdu dňa 31. 05. 05. 2017 doručil súdu prvej inštancie podanie „Doplnenie žaloby vo veci 10Csp/81/2017“ zo dňa 23. 05. 2017 v ktorom uviedol k žalobe ním popísané skutkové okolnosti.

14. Odvolací súd považuje za nutné poukázať na priebeh konania v súdnej veci a jednotlivé rozhodnutia súdu prvej inštancie a to z dôvodu poukazu na postupné ustálenie predmetu sporu, keď o jednotlivých žalovaných nárokoch žalobcu súd prvej inštancie rozhodoval prihladnuc pri každom žalobnom nároku osobitne na splnenie podmienok konania, ktorého predmet bol určený jednotlivými žalobnými návrhmi. O žalobných návrhoch I./ a II./, bolo súdom prvej inštancie konanie v tejto časti, resp. v týchto častiach zastavené a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10Csp/81/2017 - 34 zo dňa 20. 04. 2017, ktorým súd vo výroku vyslovil, „súd konanie v časti o určenie, že zmluva o splátkovom úvere zo dňa 31. 01. 2014 a z 5. 02. 2014 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ je absolútne neplatná a že úver zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014, ktorý poskytol žalovaný 1/ je bezúročný a bez poplatkov zastavuje“. Osobitným druhým výrokom predmetného uznesenia súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V dôsledku podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici a tento uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/107/2017 - 65 zo dňa 21. 06. 2017 uznesenie okresného súdu potvrdil. V dôsledku uvedeného, predtým žalované určenie neplatnosti zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 a žalované určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru zo dňa 31. 01. 2014 a 05. 02. 2014 v dôsledku právoplatnosti uvedeného uznesenia o zastavení konania z dôvodu prekážky veci rozhodnutej už nebolo predmetom konania na základe žaloby žalobcu v prejednávanej veci.

15. Ďalej o žalobnom návrhu obsiahnutom v žalobe žalobcu pod bodom III./ - o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 05. 02. 2014 medzi žalobcom a žalovaným 1/, súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie z dôvodu prekážky veci rozhodnutej zastavil a to uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10Csp/81/2017 - 85 zo dňa 26. 01. 2018, pričom totožným uznesením, prvým výrokom bola žaloba v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti všetkých úkonov nadväzujúcich na zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa 05. 02. 2014 medzi žalobcom a žalovaným 1/ a všetkých úkonov, ktoré nasledovali oznámeniu o dražbe žalovaného 2/ odmietnutá pre jej neurčitosť. Uvedené uznesenie o zastavení konania o žalobnom návrhu III. a čiastočnom odmietnutí žaloby nadobudlo účinky právoplatnosti dňa 10. 03. 2018.

16. Po vyššie uvedených rozhodnutiach súdu prvej inštancie, po tom, čo jednotlivé uznesenia (odvolacím súdu vyššie konkrétne uvedené) nadobudli účinky právoplatnosti predmetom konania vedeného na základe žaloby žalobcu zo dňa 3. apríla 2017, doplnenej dňa 24. 05. 2017 ostal: bod IV. pôvodne podanej žaloby - určenie neplatnosti oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľnosti, žalobný návrh V. - náhrada trov konania a bod VI. pôvodne podanej žaloby - primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.000,- Eur. Uvedená skutočnosť ustálenia predmetu konania a predmetu sporu je v danej veci zásadná, preto na predchádzajúci priebeh konania s jeho čiastkovými výsledkami odvolací súd osobitne poukázal. Uvedené je dôležité a priamo súvisí s posúdením odvolania žalobcu a posúdením relevancie a dôvodnosti odvolacích námietok obsiahnutých v odvolaní, ktoré totiž celkom obsahovo nereflektujú na rozhodnutie - rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10Csp/81/2017 - 144 zo dňa 04. 12. 2018 a jeho odôvodnenie, ktorý bol napadnutý odvolaním žalobcu. Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na § 137 ods. 1 psím. b/ CSP jeho citáciou, výkladom a niekoľkými právnymi vetami obsiahnutými v rozhodnutiach súdov, ďalej argumentuje tým, že „žalobca má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o úvere, kde spotrebiteľ potrebuje mať vyriešenú otázku, aký je jeho skutočný dlh nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov v prípade čiastočnej neplatnosti zmluvy, týkajúcej sa odplaty (úroky, poplatky).“ Uvedená odvolacia námietka žalobcu však vecne nereflektuje na

rozhodnutie súdu prvej inštancie napadnuté odvolaním a jeho odôvodnenie, nakoľko súd prvej inštancie uvedeným odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o určenie neplatnosti oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľnosti, kde v odôvodnení rozhodnutia správne uviedol, že naliehavý právny záujem na takomto určení nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí (rozsudku zo dňa 04. 12. 2018) neodôvodňoval nedostatok naliehavého právneho záujmu na určení neplatnosti zmluvy o úvere, nakoľko o tomto predmete ani nerozhodoval, a to v dôsledku zastavenia konania pre prekážku veci rozhodnutej uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10CsP/81/2017 - 34 zo dňa 20. 04. 2017 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/107/2017 - 65 zo dňa 21. 06. 2017.

17. Je nutné uviesť, že žalobca žiadnu zo svojich odvolacích námietok relevantne nenapadol či nenamietal vecnú nesprávnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby o určenie neplatnosti oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľností. Odvolacie námietky žalovaného tak vecne a obsahovo nekorešpondujú s rozhodnutím súdu prvej inštancie obsiahnutom vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnením a preto neboli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie o veci odvolacím súdom.

18. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom vyslovil, že žalobu zamietla, t.j. v celom jej rozsahu určenom pôvodným žalobným návrhom, ale i jednotlivými uzneseniami o zastavení konania, t.j. žaloba bola zamietnutá i „v zostávajúcej časti“ pôvodne označenej ako „VI. - nárok na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.000,- Eur“. Zamietnutie žaloby v tejto časti súd prvej inštancie podrobne zdôvodnil na str. 3 ods. 8 odôvodnenia rozsudku, keď konštatoval, že s poukazom na výsledok konania Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17C/214/2014 a s poukazom na zastavenie konania pre prekážku veci rozhodnutej nemožno konštatovať, že by sa žalobca voči žalovanému 1/ úspešne domohol porušenia svojho spotrebiteľského práva alebo porušenia povinnosti žalovaného 1/ ako dodávateľa. Z tohto dôvodu potom súd zamietol žalobu aj v časti primeraného finančného zadosťučinenia. V podanom odvolaní žalobca neuviedol, v čom považuje zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie o tejto uvedenej otázke za nesprávne, konkrétnu odvolaciu námietku týkajúcu sa zamietnutia žaloby o primerané finančné zadosťučinenie nevzniesol. Argumentácia žalobcu o danosti naliehavého právneho záujmu žalobcu ako spotrebiteľa na určení neplatnosti zmluvy o úvere, obsiahnutá v odvolaní žalobcu nebola nijakým spôsobom spôsobilá privodiť iné rozhodnutie v otázke nároku na primerané finančné zadosťučinenie uplatnené podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.

19. Pokiaľ v podanom odvolaní žalobca poukazuje na ním tvrdené kriminálne pozadie a protiprávne konanie žalovaného 1/ a jeho právneho zástupcu, uvedené tvrdenia a predkladané dôkazy i v predmetnom konaní civilný súd nevyhodnocoval, nakoľko uvedené je jednak predmetom činnosti orgánov činných v trestnom konaní, prípadne súdu v trestnom konaní a pre úplnosť je potrebné uviesť, že uvedené sú bez právneho významu pre vecné posúdenie konkrétnej veci. V podanom odvolaní žalobca tiež uviedol, že dňa 29. 07. 2017 „podal návrh na obnovu konanie (zmier)“, o ktorom však dosiaľ nebolo rozhodnuté a preto konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/214/2014 je právoplatne skončené s tým výsledkom, že v predmetnom súd schválil zmier strán, obsahom ktorého je povinnosť žalobcu (žalobcu i v predmetnej veci) zaplatiť žalovanému 1/ titulom úverových zmluv sumu 17 000,- Eur v splátkach po 150,- Eur pod hrozbou straty výhody splátok a povinnosť žalovaného 1/ zdržať sa výkonu záložného práva za predpokladu riadneho splácania mesačných splátok. Tvrdenie o podanom návrhu (žaloby) na povolenie obnovy konania, o ktorom dosiaľ nebolo súdom rozhodnuté, nie je takou novou skutočnosťou, ktorá by mohla mať vplyv na rozhodnutie o návrhu na určenie neplatnosti oznámenia žalovaného 2/ o dražbe nehnuteľnosti, návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie vo výške 2.000,- Eur, keď v časti o určení neplatnosti zmlúv o úvere bolo konanie zastavené už uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10CsP/81/2017 - 34 zo dňa 20. 04. 2017, ktoré nadobudlo účinky právoplatnosti dňa 13. 08. 2017 a uvedené uznesenie nebolo predmetom preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu v dôsledku podania odvolania žalobcu. S poukazom na uvedené odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

20. Záverom je potrebné uviesť, že nakoľko boli zamietajúcim výrokom napadnutého rozsudku poňaté a vyriešené všetky žalobcom pôvodne uplatňované (žalované) nároky, a toho času nie je žiadny ďalší predmet konania, žaloba bola tak zamietnutá v celom (zostávajúcom) rozsahu, konanie ako také v predmetnej veci je skončené.

21. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok o trovách konania, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie druhým výrokom napadnutého rozsudku tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu vo výške 100 %. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nebol úspešný ani sčasti, súd prvej inštancie správne vyhodnotil celkový procesný úspech žalovaných 1/, 2/, podľa § 255 ods. 1 CSP. Rozsudok súdu prvej inštancie preto odvolací súd potvrdil ako vecne správny v uvedenom závislom výroku o trovách konania.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom žalobcom tento nebol úspešný ani sčasti, a preto procesný úspech v rozsahu 100 % je potrebné priznať žalovaným 1/, 2/. Nakoľko však v súvislosti s odvolacím konaním preukázateľne trovy vznikli len žalovanému 1/, ktorý sa k odvolaniu žalobcu vyjadril, odvolací súd rozhodol tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Hoci úspešnou stranou sporu v odvolaní bol i žalovaný 2/, tomuto v súvislosti s odvolacím konaním však žiadne trovy nevznikli, a preto osobitným výrokom III. odvolací súd rozhodol, že žalovanému 2/ právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

23. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).